२०॥२१॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः॥१२७॥ ॥ ॥॥ 11 & 11 ब्रह्मिनिति ॥ १ ॥ २ ॥ वाशंत्यःकोशंत्यः ॥ ३ ॥ वपायांहूयमानायांथूममाघायमातरः॥ततस्ताःसुमहावीर्यान्जनयिष्यंतितेसुतान्॥२०॥ तस्यामेवतुतेजंतुर्भवितापुनरात्मजः ॥ उत्तरेचास्यसौवर्णल क्ष्मपार्श्वेभविष्यति॥२१॥ इतिश्रीम०आरण्यके०तीर्थ०लोमशतीर्थयात्रायांजंतूपाख्यानेसमविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः॥१२७॥ सोमकउवाच ब्रह्मन्यद्यद्ययाकार्यतत्कुरुष्वतथातथा॥ पुत्रकामतयासर्वकरिष्यामिवचस्तव॥ १॥ लोमशउवाच ततःसयाजयामाससोमकंते नजंतुना॥ मातरसुबलायुत्रमपाकार्षुःरुपान्विताः॥ २॥ हाहताःस्मेतिवाशंत्यस्तीवशोकसमाहताः॥ रुदंत्यःकरुणंवापिगृहीत्वाद्क्षिणेकरे॥ ३॥ सव्येपा णौगृहीत्वातुयाजकोपिस्मकर्षति॥कुररीणामिवार्तानांसमारुष्यतुतंसुतं ॥ ४॥ विशस्यचैनंविधिवद्दपामस्यजुहावसः ॥वपायांहूयमानायांगंधमाघाय मातरः॥५॥आर्तानिपेतुःसहसाप्थिव्यांकुरुनंदन॥ सर्वाश्चगर्भानलभंस्ततस्ताःपरमांगनाः॥६॥ ततोदशसुमासेषुसोमकस्यविशांपते॥जज्ञेपुत्रशतं पूर्णतासुसर्वासुभारत॥ ७॥ जंतुर्ज्येष्ठःसमभवज्ञनिच्यामेवपार्थिव॥सतासामिष्टएवासीस्नतथातेनिजाःसुताः॥८॥तच्चलक्षणमस्यासीत्सौवर्णपार्श्वउ त्तरे॥ तस्मिन्युत्रशतेचाय्यःसबभूवगुणैरपि॥ ९॥ ततःसलोकमगमत्सोमकस्यगुरुःपरं॥ अथकालेव्यतीतेत्सोमकोप्यगमत्परं॥ १०॥ अथतंनरकेघोरेप च्यमानंददर्शसः ॥ तमप्रद्धात्किमर्थत्वंनरकेपच्यसेद्विज ॥ ११ ॥ तमब्रवीद्वरुःसोथपच्यमानोग्निनाभृशं ॥ त्वंमयायाजितोराजंस्तस्येदंकर्मणःफलं ॥ ॥ १२ ॥ एतच्छ्रत्वासराजर्षिर्धर्मराजानमबवीत्॥अहमत्रप्रवेक्ष्यामिमुच्यतांममयाजकः॥१३॥मत्कतेहिमहाभागःपच्यतेनरकाग्निना॥ धर्मउवाच नान्यःकर्तुःफलंराजन्तुपभुंक्तेकदाचन॥इमानितवदृश्यंतेफलानिवद्तांवर॥१४॥ सोमकउवाच पुण्यान्नकामयेलोकानृतेहंबस्रवादिनं॥इच्छाम्य हमनेनैवसहवस्तुंसुरालये॥ १५॥ नरकेवाधर्मराजकर्मणास्यसमोत्यहं॥ पुण्यापुण्यफलंदेवसममस्त्वावयोरिदं॥ १६॥ धर्मराजउवाच प्सितंराजन्भुंक्ष्वास्यसिहतःफलं ॥ तुल्यकालंसहानेनपश्चात्राप्स्यसिसद्गति ॥ १७॥ लोमशउवाच सचकारतथासर्वराजाराजीवलोचनः॥ सीणपा पश्चतस्मात्सविमुक्तोगुरुणासइ १८॥ लेभेकामान्शुभान्राजन्कर्मणानिर्जितान्स्वयं॥ सहतेनैववित्रेणगुरुणासगुरुत्रियः॥ १९॥